



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De terrenorum cura despicienda, deque seruo vigili, Sermo XXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50232)

plicaret, impetrauit non solum præscientiam futurorum, sed & captiuae diu gentis suae meruit libertatē. Dicamus ergo quod Propheta: Exurge, quare obdormis domine? Exurge, & ne repellas vsque in finem. Dicamus cum Apostolis: *Magister, non ad te pertinet: quia perimus?* Et verè magister, quia non solum factor est omnium elementorum, sed etiam moderator & rector est, qui cum nos audierit, cum fuerit euigilare dignatus, planabuntur vndæ, & tumidi fluctus sternentur, & colles: venti diffugient, peribit procella, & tempestas ista quæ imminet, & magna tempestas in tranquillitatem maximam commutabitur.

*De terrenorum cura despicienda, deque seruo vigili,
Sermo XXI.*

PRæmia statuuntur his semper quibus certamina dura proponuntur, ac pro magnitudine certaminis, præmij proponitur magnitudo. Hinc est quod discipulis suis Christus regnum ponit in præmio, vt in certamine non cedant periculis, non timori: pericula despicit, qui tendit ad regnū: victoriæ cupidus nescit timere. *Nolite timere, inquit, pusillus grex: quia cōplacuit patri vestro dare vobis regnum.* Grex pusillus mundo, magnus Deo: pusillus, quia gloriosos vocat eos, quos instituit ad ouium innocentiam & mansuetudinem Christianam: pusillus grex est, qui non de magno minuitur, sed crescit de pusillo: pusillus grex nascentis Ecclesiæ sic designat infantiam, quam venire ad regni sui insulas incrementis cælestibus mox promittit. *Nolite timere pusillus grex, quia complacuit patri vestro dare vobis regnum.* Adiecit quid faciendum sit regnaturus. *Vendite quæ possideris, & date eleemosynam, facite vobis sacculos, qui non veterascunt: thesaurum non deficientem in cælo.* Vendite quæ possideris: non potest

Luc. 12.

E s

dominari

dominari omnibus, nisi is qui propriis non tenetur: deiecta mentis est, qui familiaris rei meminit cum vocatur ad regnum: iacens animus plebeius nummulum thesauris regalibus antepone: pauper sensus parvis incubans, perdit magna: & inhians temporalibus, deserit sempiterna. *Vendite, inquit, quæ possidetis, & date eleemosynam, facite vobis sacculos, qui non veterascunt: thesaurum non deficientem in cælo.* Homo tali monitu Christus te ditare voluit, non nudare: manere tibi tua voluit, non perire: perpetuari, non vacuari sacculos imperavit: iussit te transferre, non perdere. *Thesaurum non deficientem in cælo: quo fur non appropriat, neque tinea corrumpit.* Plus consilio patris agit, quam iure dominantis: inter insidias latronum & tinearum morsus, quare tua recondas, obiurgat: perugiles noctes, dies anxios, sollicita tempora, ne tibi ipse facias, commonearis. Auri custos, seruator argenti, securitatem non habet: nescit quietem: & cui deest securitas, quies perit: pœna diues est ille, non censu. *Thesaurum non deficientem in cælo.* Hoc est dicere, ubi ego sum, ibi ponite: date mihi: ego seruo. Homo dat patri, credo Deo: quia & hæredi pater, & Deus homini creditum non negabit: tenere tua non potest, quia sua dedit. An humanis indiget, qui diuina largitur? an est nostrorum cupidus, qui nos suorum fecit hæredes? certè quibus regnum contulit, quid negabit? O homo si sic permansurus es, quæ tua sunt hic repone: si illuc iturus es, hic quæ tua sunt cur derelinquis? Qui relinquenda seruat alienorum custos est, non suorum. Si in hac vita, qua peregrini sumus, viuimus, & modicum temporalem esse pauperem dolet, tristem, inhonorem esse: quale est in perpetua patria inter æternos ciues, de contemptu dolorem, de ignobilitate pœnam, de nuditate opprobrium sustinere: & nunc addici pœnis, quando
alij

alii promouentur ad regnum? quando pauper ducitur ad confellum Dei, & diues trahitur ad confortium punitorum? Heu quàm lamentandæ vices, quando deſperari penes homines poſſidebunt ſpem diuinam: & humanis bonis præditi bonis cœleſtibus fraudabuntur. Et hoc facit theſaurus, qui cor hominis, aut per eleemoſynam leuat ad cœlum, aut per auaritiã demergit in terram. Et ideo dixit: *Vbi enim theſaurus veſter eſt, ibi & cor veſtrum erit.* Homo mitte, & præmitte theſaurum tuum in cœlos, ne cœleſtem animam demergas in terram. Aurum de profundo terræ, anima ab excelliſ cœli. Melius proinde eſt ad ſedem animæ deferri aurum, quàm in ſepulchro auri anima demergatur. Exutos ergo totiſ diuitiarum curiſ, & iam per omnia expeditoſ militare ſibi in ſæculo iubet, quos regnare donauit in cœlo. *Sint lumbi veſtri præcincti, & lucernæ ardentes in manibuſ veſtriſ, & voſ ſimileſ hominibuſ expectantibuſ dominum ſuum, quando veniat à nuptiis.* Sint lumbi veſtri præcincti: ibi præcingenda eſt virtus, vbi voluntas eſt comprimenda. Neſcit vincere vitia corporiſ, virtutiſ cingulum qui deponit. Cincti ergo caſtitatiſ baltheo, quod eſt inſigne militiæ Chriſtianiæ, fluxam carniſ detruncemus ignauiam: & regiſ noſtri expectatione peruigileſ inſomnem, ſomnum ſæculi neſciamuſ. Non dormiunt, inquit, niſi cùm male fecerint. *Et lucernæ ardentes in manibuſ veſtriſ.* Beati, in quorum manibuſ bonorum operum lucent lucernæ. Sic enim luceat lux veſtra coram hominibuſ, vt videant bona veſtra opera: & magnificent patrem veſtrum qui eſt in cœliſ. Et vt lucerna ante oculoſ, opus bonum in mentibuſ ſic refulget. Non portanti tantũ lucerna lucet, ſed multuſ, & opus bonum dum factu in vno lucet, multoſ illuſtrat exemplo. Lucerna repellit noctium obſcura, opus bonum malitiæ fugat tenebras.

Proh. 4.

Mat. 5.

nebras. Accendamus lucernam bonis operibus in manib. nostris, si volumus coram Domino & hominibus nos lucere. *Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando veniat à nuptiis.* Quia semper nuptiis amicæ sunt faces: luminum testimonio celebratur castitas nuptiarum. Sicut enim fugit lucem, illicita qui præsumit, sic multiplici coruscat in lumine, licita qui requirit. *Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando veniat à nuptiis.* Homines sunt, qui more debitæ seruitutis indefessis excubiis aduētum sui domini præstolantur: qui vero sic ventri seruiunt, ut diuinam nesciant seruitutem & de carnis voluptate solliciti solitudine occursum dominici perdidierunt, homines non vocandi sunt, sed iumenta. *Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum quando venit à nuptiis.* Ex quo ad desponsandum suam Ecclesiam Christus aduenit, thalamus ornatur sponsæ: & ornatur auro fidei, argento sapientiæ, virtutum gemmis, sanctitatis velis, verecundiæ rosis, liliis castitatis, pudoris violis: & ad alta cæli pudiciæ templum, fastigium virginitatis attollitur: nec desunt Psalmorum citharæ, Prophetica organa, Apostolorum voces, totæque symphonie cœlestium nuptiarum. Satis seruus somni est, qui tali & tanto clamore non ad cœlestis regis nuptias suscitatur. *Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando veniat à nuptiis: ut cum venerit & pulsauerit, confestim aperiant ei.* Veniēs pulsat, corda bene conscius aperit, malè conscius claudit: iusta mens patescit ad præmium: iniusta, quia non meruit, se præcludit. Vigilemus ergo dilectissimi, ut beatitudinem quæ sequitur, consequamur. *Beati serui illi, quos cum venerit Dominus, inuenerit vigilantes.* Sufficiant beatitudinis hæc promissa, sed quia Christus ipsius beatitudinis eloquitur charitatem, differamus hodie, ut plenius

vt plenius audiamus, quid suis filiis promiserit talis pater.

De terrenorum cura despicienda, Sermo XXIII.

Avdistis hodie quemadmodum Dominus pastoralis iubilo clangorē tubæ cœlestis adiunxit, vt diu inclinatæ ouium mentes ad diuina tolleret, cœleste protinus promoueret ad regnum. *Nolite, inquit, Luc. 12.*
timere pusillus grex, quoniam complacuit patri vestro dare vobis regnum. Acquisiuit humilitas, superbia quod amittit; & grex pusillus ac mitis, totas & varias edomuit propria mansuetudine feritates, pusillus grex vicit ac fregit tot genera bestiarum, quot diuersitates subdidit iugo Christi nationum. Grex pusillus ac mitis diu contentus occidi, diu deuorari passus est, donec gentilis sæuitia sanguine satiata, vel carnibus, Euangelici pabuli suauitatem, & diuini fontis fluentia degustans, totum contagium sæculi euitaret, & pastum: atque in hominem rediret ex bestia, qui ex homine fuerat dilapsus in bestiam. Hoc sensisse ante Prophetas, hoc Apostolos implese, hoc pertulisse Martyres constar: attestante illo qui dicit: Propter te mortificamur toto die: æstimati sumus vt oues occisionis. *Psal. 43.* Vt verò iste grex noui ordinis aggredereetur prælium, vbi viuit ille, qui fuerit occisus: qui occubuerit, vincit: inuenit animam qui amittit: imitatus est suum regem, illā ouem: illū secutus est agnū, qui sicut ouis ad occisionē ductus est: & sicut agnus corā tōdēte se, non aperuit os suū: tacet, qui volēs patitur: clamat, qui laniatur inuitus. Nec potest de morte conqueri, qui mortē dignatus, non coactus assumit. Potestatis insigne est, cū pro multis volēs quis moritur: nolēs cū moritur, est necessitatis extremæ: quia venit de cōtēptu mortis alterum, alterū de conditione naturæ. Christus ergo
 sicut

Esa. 53.